

JOVENTUTS MUSICALS DE PALAFRUGELL

25è Cicle de Concerts d'Estiu a Calella. L'aniversari d'aquest festival, dedicat bàsicament a la música clàssica, ha coincidit amb un canvi en la directiva de les Joventuts Musicals, que són els encarregats d'organitzar-lo. Els seus nous responsables asseguren que continuaran amb una base de música clàssica, però estan disposats a fer algunes concessions cap a l'eclectisme. I, sobretot, obrir-se cap a un públic més familiar.

ANIOL RESCLOSA

Jaume Fernández, Maria Juny, Eva Ribas i Neus Martínez, davant de l'església de Sant Pere de Calella, escenari dels concerts d'estiu.

«Volem obrir-nos sense perdre les arrels»

CALELLA DE PALAFRUGELL | LAURA FANALS

■ Aquest estiu fa 25 anys que les Joventuts Musicals de Palafrugell van impulsar un cicle de música clàssica a l'església de Sant Pere de Calella. Aquestes noces de plata han coincidit amb un canvi a la directiva, que ara està formada per Eva Ribas, Jaume Fernández, Neus Martínez, Maria Juny i Carme Sitges.

■ Vint-i-cinc anys són molts o pocs, per una proposta com la seva?

■ Eva Ribas (E.R.). Déu n'hi do! Jaume Fernández (J.F.) No és fàcil consolidar un cicle de concerts i que la gent hi doni suport. Se'n poden fer molts més, però de moment ja són molts.

■ Maria Juny (M.J.) Costa trobar gent que vulgui tirar coses endavant a canvi de no res. 25 anys així és molt, i fer-ne més, també costarà. Però tenim ganes de continuar.

■ Què té d'especial el seu cicle perquè hagi durat tot aquest temps?

■ E.R. Hi havia molta gent amb ganes de tenir una oferta cultural a Palafrugell. L'ajuntament ja programava teatre, però la part musical els la van encarregar a ells. D'aquesta manera, la música clàssica podria arribar a la gent del poble.

■ J.F. També hi té a veure el fet que a Palafrugell hi ha molta gent engrescada amb la música. Van ser aquestes dues vessants: la manca d'un cicle de concerts de música clàssica i que hi havia molta gent vinculada a la música. Això va confluir en un grup de gent que va decidir tirar endavant les Joventuts Musicals de Palafrugell.

■ Fa poc que estan al capdavant de les Joventuts. Cap on les volen portar?

■ E.R. Voldríem que els concerts que fem arribessin a tots els públics, perquè fins ara estaven encarats a una franja d'edat. Volem expandir-ho més i acostumar els joves a anar a concert. Com que a Palafrugell hi ha escola de música, volem col·laborar-hi.

■ Suposo que, oferint música clàssica,

tenen un públic molt específic.

■ E.R. Sí, normalment és gent bastant gran. De cara a l'any que ve, hem pensat en fer alguns concerts de caràcter familiar. Poc a poc, fer una mica de música per tothom.

■ M.J. I mirar que no s'acumulin només els concerts a l'estiu, intentar fer alguna cosa més al llarg de l'any. Evidentment, tots treballem i organitzar coses així costa, però volem que durant l'any hi hagi alguna cosa més per crear l'hàbit, que quan hi hagi el cicle de concerts, la gent estigui ja habituada a anar a escoltar música.

■ La majoria de festivals tendeixen ara cap a l'eclectisme. Creuen que aquest també serà el seu cas?

■ J.F. Penso que sí. Nosaltres intentem que així sigui, tot i que la nostra base fonamental és la música clàssica. Però també anem més cap aquí, i per exemple el concert de Las Migas que farem el 20 d'agost ja busca això. Volem donar algunes pinzellades, però que sigui una cosa coherent. Sempre hi haurà una base de música clàssica que tindrà un paper primordial, però també volem obrir-nos una mica, sense arribar a l'extrem que es perdin les arrels.

■ E.R. Volem que el públic que tenim s'hi vagi acostumant a poc a poc.

■ La proliferació de festivals que hi ha actualment els posa les coses més difícils?

■ E.R. Sí, perquè hi ha festivals com el de Torroella, que és una cosa molt coherent i ben organitzada, i la tenim aquí al costat. A Cap Roig també hi ha molts concerts i costa molt lligar-ho amb ells, perquè trien qualsevol dia i els concerts moltes vegades se solapen. No ens ho posen fàcil.

■ M.J. D'aquí que vulguem, durant l'any, fer més coses. El cicle de concerts d'estiu ha de ser-hi, perquè a la gent li agrada i és quan té més disponibilitat per venir, però volem que al llarg de l'any també puguem anar fent alguna cosa interessant i no concentrar-ho tot a l'estiu.

■ E.R. També hem pensat a fer una mica de vessant pedagògica. De fet, la proposta va venir d'un dels socis, que demanava que, quan venien a escoltar música, els agradaria entendre-la una mica més. Per això proposava fer xerrades amb historiadors o musicòlegs per comentar les diferents èpoques. I això ho estem mirant, perquè ens va semblar molt interessant.

■ Així, a l'estiu ja estarien consolidats.

■ J.F. Una de les queixes és que organitzem concerts a Calella, però és com si tinguéssim una mica abandonat el poble. Nosaltres volem fer una cosa per a tothom, per a la gent que estiuja i la que és de Palafrugell.

■ Tenen previst marxar de l'església de Calella o consideren que aquest espai és un símbol d'identitat?

■ E.R. Intentem tenir diferents espais, i aquest any només es fan cinc concerts a Calella. En fem a Sant Sebastià i al Teatre, perquè ens semblava que la gent que et ve a Calella no és la mateixa que et ve a Palafrugell. L'espai, de moment no hem pensat en canviar-lo, perquè fa 25 anys que es fa i els nostres companys van fer molta bona feina.

■ J.B. Aquest lloc és un símbol d'identitat, i hem de continuar fent concerts aquí. Però hem de diversificar els espais, i a Palafrugell no és fàcil. Només hi ha el Teatre, i està superutilitzat. És molt difícil trobar dates. Ara, amb l'obertura del Casal Parroquial, potser s'obrirà un espai nou per a concerts.

■ També comenten que els ve molta gent estrangera. Això pot fer més difícil consolidar-se a l'hivern?

■ E.R. Possiblement no, perquè a l'hivern ho fem a Palafrugell i el públic estranger ve a Calella a l'estiu, que és quan estan aquí. ■ J.B. Hi ha un grup de socis molt fidel, que hi assisteix facis el que facis. Però la resta de públic no té res a veure. A Calella hi ha estiujeants, estrangers... i a Palafrugell la gent del poble de tota la vida.

■ Què han buscat amb la programació d'aquest estiu?

■ E.R. La idea va venir dels nostres companys. Van pensar que, com que era el 25è aniversari, estaria bé fer un cicle de concerts de gent relacionada amb Palafrugell.

■ M.J. A tots els concerts hi ha algú que és de Palafrugell o hi ha tingut relació.

■ E.R. Era una manera d'ajudar la gent del poble, de promocionar el que tenim aquí.

■ J.F. Palafrugell té molta tradició musical. Aleshores, podíem organitzar un cicle d'estiu amb molta qualitat i era un petit homenatge als músics i la gent de Palafrugell.

■ M.J. Evidentment, no s'ha pogut dir a tots els músics de Palafrugell que fessin alguna cosa. Però s'intentarà que la gent que no ha pogut ser-hi aquesta vegada, l'any que ve o els següents puguin participar-hi.

■ És difícil donar a conèixer els estils de música que s'allunyen del més comercial?

■ M.J. Sí, perquè la gent diu «això no ho coneix, i per tant, no hi vaig».

■ J.F. Hi ha un públic a qui li agrada molt la música clàssica, que no fallen mai. Tenim un públic fidelíssim, però ampliar-lo és molt difícil. Per això insistim tant en la vessant pedagògica i familiar. El públic, en general, ve pels noms i les cares conegudes, i si no portes noms, és molt difícil.

■ Als grans festivals sol haver-hi una «guerra de noms». Això també passa, a nivell més local?

■ E.B. Cap Roig, que tot són noms coneguts, ens afecta bastant. El públic és diferent, però no t'afavoreix. Nosaltres pensem que és important buscar gent jove perquè més endavant seran ells els que tindran un nom. Amb els altres festivals clàssics, no hi entrem en competència. Nosaltres treballem per oferir concerts per a la gent del poble i que estiuja aquí, que puguin venir amb un preu molt assequible.

■ M.J. S'intenten buscar coses que puguin agradar a la gent, no pensar: «aquell porta no sé qui i nosaltres portarem aquest altre». No et val la pena. Tots estem dins el mateix món i és molt difícil.